

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra . . . 60 fillér
3 óra . . . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés és egyéb küldemény czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

A kolozsvári képviselő-választás.

A harc vége.

Kolozsvár, okt. 3.

Finishez jutott a tegnapi mérkőzés. Mi az eredmény? kérdezik sokan. Egy elhízott, öklömnagyságu aranygombos ur büszkén mutatja a halmon lengő zászlót, míg egy hiányos öltözetű, de igaz magyar állampolgár görcsösen szorongatja a megszagattott trikolor foszlányait.

Jobbról egy két köpenyű sereg örömjongása — balról? szabadságért, függetlenségért lelkesülő és éppen ezért ijesztően megfogyott, de bátor csapat visszavonulása jelzi az eredményt . . .

Kolozsvár mindkét választó kerületében a kormánypárt győzött.

Talán elég is volna ennyi, hogy az igaz magyar ember polgártársa ellen kést ragadjon s markolatig döfje azt az átkozott korrupció követőjének szívébe. Elég volna ennyi, hogy végig dörögjön a szó s átkiáltsa a győzelmes, de drágán győző tábor felé: „*barom vagy, kit megvásárolni, megfizetni lehet!*”

A tiszta választásokat célzó rendelet ellen nincs kifogásunk. Kifogásolni azt csak annyiban lehetne, hogy a ténsnagyságos Széll Kálmán belügyminiszter ur figyelmét kikerülte az állami kenyéren jól táplált választópolgár, ki — bár szíve az eszményi függetlenségért dobog — szavazatával a kormány jelöltjének hódol, nehogy megfoszszák kenyerétől, nehogy az elvszabadság jogával élve magára uszítsa a titán-hadat.

Azok, akik tegnap megfordultak a választópolgárok körében, bosszúsággal vegyes szánalomérzettel hallgathatták ki az „iparos-rabszolgák”

beszédét. Az egyik nem szavazhat Bartókra, mert a város munkáját végzi, másik épp most nyert meg egy állami ösztöndíjat, a harmadik isten tudja milyen obligált fogással indokolta rabszolga társa előtt a szabad szavazati joggal való korlátlan rendelkezést.

Sajnos, nagyon sajnós jelenség, hogy ma, mikor az egész ország a közös ügydepressziója alattnyög mikor iparunkat, kereskedelmünket, közigazdaságunkat e kínos nyomás békóba veri, ami a népnek fokozatos elszegényedését Magyarország elkorcsosodását, vesztét eredményezi és amikor még nem késő az átkozott bajt orvosolni — mikor még nem késő, hogy a magy. kir. honvédséget az idegen nyelvű és idegen czászárra esküdő hadseregtől elkülönítsük; hogy magyar törvénnyel és magyar tábornokokkal rendelkezünk; hogy a fekete-sárga honvédségi és csendőrségi kardbojtot ne diszitse a kétfejű sas; hogy nemzetünk színe, virága idegen lobogó alatt, idegen nyelvű előljárók vezetése mellett és a középkor barbár igazságszolgáltatási ügye alatt ne legyen kénytelen elegettenni a véderő — törvényben előírt kötelezettségének; hogy külföldi képviselőinkben helye legyen a magyar czimernek és zászlónak; hogy megakadályozzuk annak a sok száz ezernek vesztét, kik az osztrák szipókozás alatt koldus botra jutva idegen világrészbe vándorolnak; hogy nemzeti önállóságunk és állami jellegünk ne essék lépten-nyomon az önpénzünk árán föntartott hatalmasság révén megszégyenítés alá — akadjon valaki, aki az egyéni jóllétet a haza, az állam, a nemzet érdekei elé helyezze.

Hisz a haza baja, a mi

bajunk is; az állam érdeke, a mi érdekünk is; a nemzet jólléte, a mi jólétünk is.

Az a megfogyott, de meg nem tört csapat, amelyik tegnap oly elszántan védte a szabadság, egyenlőség és testvériség lobogóját a farizeusok, séfárok eget verő hada ellen emlékeztetőnek dörögje át a rabszolgák táborába halhatatlan Deák Ferencünknek mondását:

„A haza mindenek előtt!”

Egy szövetkezet üzelmei.

Kolozsvár, október. 3.

Nem egyszer volt alkalmunk hirt adni olyan szövetkezetekről, melyek egyenesen a vallási dogmák révén, a vallás megszenteltetésével vetették ki hálójukat a könnyen hívők filléreire. E bün szövetkezetek között első helyen a „Szent Antal” gyűjtői szerepeltek, kik a sajtó és rendőrség állandó üldözése miatt a látszat szerint visszaléptek a szereplés teréről, hogy helyet adjanak egy sokkal veszedelmesebb, sokkal szentségtelenebb csaló bandának.

A lapok annak idején sokat irtak a *Nemzetközi Keresztény ruhászövetkezet*ről, mely nagy reklámmal kezdte meg működését, hogy nemsokára kauczió-szedelgés, fosztogatás s egyéb épületes dolgok posványába lelje végét.

Ez a derék szövetkezet, mely arra volt alapítva, hogy az antiszemitizmus révén csináljon üzleteket, reklámjaiban a zsidó kereskedőket szidta, de igen jól értett ahoz, hogy miként kell kicsalni pénzüket. Míg aztán egy szép reggelen a szövetkezet levegőbe röptült s az igazgató Voilett Ottó pedig beleesett az ügyészség börtönébe.

A tönkre jutott áruház csakhamar megint új alapítót nyert, aki az ország minden részéből — *Kolozsvárról* Szántó Ferenczet, Kun Istvánt, Péterffy Mózeset, Séra Andrászt — különféle czimmezéssel és ranggal embereket toborzott össze, természetesen az adományozott czimmezéssel megfelelő kauczió levonása mellett. Volt olyan, akitől 4000 koronát vett fel, de ha többje nem volt a szerencsétlen áldozatnak 200 koronával is megelégedett.

Az ekként szerzett pénzen nyitották meg a fenti czimmezéssel Pécsen, Szabadkán, Aradon és

Budapesten üzletüket, bár fióküzleteik nagyjából részét magánemberek kezelték *bejelentetlenül*. Portéka, ruhanemű kevés volt az üzletekben s mert pénz is hiányzott, hamar beállt a Krach. A szövetkezet új igazgatója Fazakas Ernőd ur abban bizott, hogy majd adnak pénzt az igazgatósági tagok, de ezektől még annyit sem lehetett kisajtolni, mint amennyit azok a szegény emberek adtak, akik egy-egy jó állás reményében váltak meg megtakarított pénzeikéjüktől.

Az igazgatóság tagjai ugyanis, névszerint dr. Zsilinszky József fővárosi ügyvéd, Tersanszky Gyula szegedi gyógyszerész, dr. Lorenthey Imre tanár, Schmidt János nagyszabasi plébános és Fialovits József asztalosmester mindössze 112 jegyet jegyeztek, ezentúl pedig egy krajczárt sem akartak az üzletbe fektetni. Az alkalmazottak pénze is csakhamar elutazott s mikor sejtették a becsapást, jelentést tettek a budapesti vizsgálóbírósnál s az alapítót azonnal le tartóztatták.

A kolozsvári „résztvényesek” tegnap vették kézhez a „Nemzetközi ruhászövetkezet” alapítójának letartóztatását tudtuladó értesítést. A pénzüktől kifosztott szegény emberek most azt kívánják, hogy nemcsak az igazgatót, de az összes igazgatósági tagokat helyezték vád alá.

A budapesti kir. törvényszék e tekintetben legközelebb hozhatározatot.

Rituális vérvád.

Kolozsvár, okt. 3.

Amióta egy bolgárszegi paraszt-asszony fantáziája igazságot adott a vérvád meséjének, mind több hívőre talál e szörnyszülött s a zsidóüldözések, melyekről már több ízben megemlékezett a napi sajtó, nap-nap után megisméltődnek.

A tegnapi postával egy esetről vettünk hirt, mely épp oly páratlan vakmerőségében, mint amilyen mély butaságában.

A Kolozsvár melletti Papfalva község kocszmárosa Singer Ábrahám tegnapelőtt Kolozsvárra jött és magával szomszédasszonyának Tyivorán Juonné öt éves leánykáját is hozta. A leány apja nem volt otthon, mikor felesége a kocszmáros gondjaira bízta gyermekét s amint délután hazatért a mezei munkából sem nejt,

sem leányát nem találta lakásán.

Eközben valaki hirül adta Tyivoránnak, hogy a kis Anikót Singer szekeren látták, mire az ősbutaságban könnyen tévuttra vezethető paraszt a vérvádról beszélt barátjai előtt s egy harmincz tagból álló kapákkal, botokkal fölfegyverkezett csapatot gyűjtött egybe, hogy a hazatérő Singert az országuton meglessék és agyonüssék.

Sötét este volt már, mikor a koresmáros Papfalva felé közeledett, oldalán Tyivorán leányával. A lesben álló falusiak nem vették észre a gyermeket. Pillanat alatt letiporták a mítsem gyanító Singert s csak a kisleány sirására bocsájtották szabadon.

Az ártatlan koresmárost, ki oldalán és fején súlyos sérüléseket szenvedett, a mai nap folyamán a Karolina országos kórházba szállítják.

Pénzt, vagy életet.

Rodacsay Dánielné, abauj-tornamegyei bukoczi földbirtokosné Kassára jött a napokban bevásárolni s miután teendőit elvégezte, estefelé kocsin hazaindult. A falu felé az ut az erdő mellett vezet el s egy meredék szakadék mellett hirtelen kanyarodik.

A mikor a kocsi ide ért, hirtelen három hatalmas férfi ugrott elő a sötétből:

— Állj, vagy lenyuzzuk a bőrdet! — hangzott a sötétből s ekközben az egyik megragadva a lovak zablóját, a másik kettő a kocsist és a földbirtokosné támadta meg.

— Mit akarnak? — könyörgött sirva az asszony.

— Előbb pénzedet, azutánvéredet; — volt a rövid válasz. S ezzel megkötözték a kocsist, míg az eszméletét vesztett asszonytól 600 korona készpénzt s az összes árukat elvitték, majd a lovak közé csapva, el-

tűntek. A csendőrség megindította a nyomozást.

A gyanu az ott tartózkodó szénégetőket terheli.

Kolozsvári képviselő választás.

— A nagy nap után. —

Kolozsvár, október. 3.

A nagy nap, melyet hetek, hónapok óta vártak a kolozsvári választó-polgárok, melyen a kormány részéről erős agitáció vált szükségessé, hogy a győzelem biztosítva legyen, az a nap, melyen 698 kolozsvári választó-polgár érdemelte ki részvétünket — a tegnap folyt le.

Azoknak condoleálunk, kik temetést rendeztek akkor, midőn ébredésnek kellene lenni. Részvétel vagyunk azok iránt, kik annyira tudatlanok, hogy szűk látókörükben igaz ügynek vélték szolgálni akkor, mikor Feilitschra szavaztak.

Megnyugvással tölt el azonban az, hogy a feles módon rendelkezésre álló presszionabilis rendelkezési eszközök dacára a kormánypárt jelöltje csak 263 szavazattal győzött. Nagy szám, mint olyan, de corumpált, elzüllött viszonyaink között — nem nagy. A független, szabad gondolkozás azonban még nem veszett ki mindenikből s ha a temetés után is vagyunk, nem az eszmét temettük el, hiszen az, megerősödve újra feltámad.

A kormánypárt átkos működésére igen jellemző a „győztes“ mandátumát átvivő küldöttség egyik tagja Pungur J. így kiállt fel:

A fehér asztalhoz állíts: —

Eljen tehát báró Feilitsch!

Persze, hogy éljen. De a nép, a polgárok dögöljenek! A lovascsendőrök törtettek elé rejtkehelyükről s hajrá! a békésen sétáló népre. Meg kell mutatni, hogy az erőszak a jog felett áll.

Ezt a politikát követték teg-

nap a rendőrségi „közégek“ is, kik zajosan éljeneztek a nemes bárót s ha kinnt heves abeuzogolás szállt tova, a csendőrség konczát dobták a nép közé.

Mert hát nagy ur is egy csendőrőrmester. A királynál is nagyobb ur. Annak csak kegyelmezési joga van, de ez felelőtlenül oszthat halált.

Tegnap egy csendőrőrmester lebukott a lovával: nevetséges jelenet volt igazán. De mert nevetni mert egy pár közel álló, össze kellett szorítani a tömeget és kiüzni a főtérről, lekergetni a járdákról.

Nagyon jeles intézmény a csendőrség, mondják, de csak utonállók, rablók ellen, azokkal kell úgy bánni, mint a hogy bántak a polgárokkal.

Értjük azt, hogy a rend és szabad közlekedés czéljából meg kell gátolni a tömeges csoportosulást, de szó nélkül reárohanni az emberekre a mint ez történt úgy hisszük, még a csendőröknek sem szabad.

Régebben a hazát ért csapás esetén véres kardot hordtak szét az országba; ma már a sajtó kötelessége a bajról beszámolni; mi megtettük.

Amilyen kvalifikálhatatlan volt a csendőrség magaviselete, olyan indolens eljárást tanusított a második kerület választói elnöke is a választópolgárokkal szemben. Helytelen volt a záróra kitézése is. Ilyen esetben a körülményekhez viszonyítva kell kitézni a zárórát, hogy a négy óra után érkezett 200 főnyi független választói polgár is leszavazhasson! Kétségessé vált volna a győzelem, ha a le nem szavazott polgároktól is beveszik a voksot.

Feilitsch báró ajánló.

A tiszta választások idejét éljük! Ha egy idegen nemzet fiának adnánk felvilágosítást a Magyarországi választási törvényekről, önkéntelenül megdicsérné a lovagias magyar nemzetet, hogy az egyéni szabadság megvédésére milyen hathatós törvénye-

ket alkotott. A valóságban pedig nem úgy van. A törvény határozottan és világosan mondja ki, hogy köztisztviselők sem kor-teskedésben, sem a választás mi-kénti rendezésében részt nem vehetnek és ezek után már most sajátságosnak találjuk, hogy a Feilitsch báró ajánló ivét a kerületben levő összes vasuti tisztviselők aláírták.

Igy tartják be a törvény azok, kik első sorban vannak hivatva a törvény tiszteletben tartásáról gondoskodni. E körülményt különben az illetékes factorok figyelmébe ajánljuk.

A választás.

A választás lefolyásáról a következő tudósítást adhatjuk:

Az első kerületben nem lévén függetlenségi jelölt, egyhangulag Hegedüs Sándort választották meg.

A második kerületben már jóval 9 óra előtt elfoglalták a választás vezetésével megbízottak helyeiket. Választási elnök és egyszersmind egyik szavazatszedő küldöttség elnöke dr. Pisztori Mór volt.

A másik szavazatszedő küldöttségi elnök: dr. Lukács Adolf.

Helyettes elnökök: dr. Menyhart Gáspár és dr. Széchy Ákos.

Jegyzők: dr. Novák István és Solyom János.

Helyettes jegyzők: dr. Gámán József és Balázs József.

*

A függetlenségi párt részéről következő bizalmi férfiak voltak kiküldve.

A városházánál: Sipos Gábor és dr. Haller Gusztáv.

Az anyakönyvvezetői hivatalnál: Tanács József és Hirsch Ödön.

A választás funkcionáriusai kevsssel 9 óra előtt letették az esküt, mindkét helyen.

A városházán a szavazást először az öreg Északy bácsi nyitotta meg, mint a kerület legöregebb választója. Az öreg Északy Károly ugyanis holnap tölti be születésének 84.

TÁRCZA.

A mester.

A „Kolozsvári Ujság“ tárczája.

(Vége.)

Épen dél volt, . . . forráság. fény mindenütt . . . Az egész kis zug alunni látszik. Csak a vad ánis pattogása hangzott, a mint magrejtőjét megnyitotta. a bugyogó források, a nehézkes röptü madarak, amint a levelek között nyiló csukodó legyező tompa suhogásával szállottak. Időről-időre egy-egy tulérett füge levált s ágról-ágra ütődve leesett.

Ilyenkor Sidi Lakdár kinyújtotta kezét s fáradt mozdulattal szájához emelte a gyümölcsöt. A fiu még azt sem cselekedte. A legszebb fügek estek melléje anélkül, hogy fejét is csakodafordította volna. A mester félszeggel figyelte ezt a nagyszerű közönyösséget, de egy szót sem szólt.

Egy óra . . . két óra eltelt ekként. Képzelték, hogy a szegény pipaszárfaragó az ülést kissé hosszúnak találta. Mindazonáltal egy szót sem szólt s ott ült, mozdulatlanul, meredt szemekkél, keresztbe tett lábakkal maga is beleszédülve a restség ez áramába, mely ott lebegett a kis forró légében,

bananes, banán illatával vegegest.

Hirtelen egy nagy füge hullt le a fáról s ráesik a gyermek arcára. Alláhra szép füge volt.

Rozsás, édes, illatos, mint a csurrantott méz. Hogy szájába jutassa, csak ujjával kell vala érintenie, de a gyermek még ezt is igen fáradságosnak találta s úgy maradt mozdulatlanul, a gyümölcsessel, mely ott hevert arcán.

Végre is a kisértés igen erős lön; szemével apja felé pislantott s fájdalmas hangon kérte:

— Apa, mondá, apa, tedd a számba . . .

A szavakra, Sidi Lakdár a kezében levő füget messze eldobta magától, s dühösen förmédt az apára:

— Hát ez az a gyermek, a kint tanítványnak hoztál?

— De hiszen ez mesterem lehetne!

— Nekem kellene lecsköt venni tőle.

S aztán térdre hullva, fejével a földet érintve a még mindig heverő gyermek előtt:

Üdv lengjen körüléd — őb restség apja.

évét. Természetesen nem író és költő társára, hanem Feilitzsch báróra szavazott.

Itt különben rosszul indult a szavazás. Mind a kormánypart jelöltjére szavaztak jó fél órán keresztül. Csak Straucz János és Keleti Károly szavaztak Bartókra.

Az anyakönyvi épületben már a reggeli órákban élénk volt a Bartók Lajos pártjának a mozgalmá. Itt is a Feilitzsch párt volt előnyben, mintegy fél óráig. Azontul azonban a helyzet megváltozott.

Felvonult a Kétvízköz független választó közönsége és ez a mérleget a mi javunkra billentette. Az eredmény délelőtt 11 órakor a következő volt:

Az anyakönyvi hivatalnál 110—115
A városházán 111—121
Együtt 221—136

Feilitzsch Arthur bárónak ekkor tehát 95 többsége volt.

Am de ekkor már bevonult a külközép tized. Ez a mérleget ismét a mi pártunk javára döntötte.

A kormánypartnak mindkét kerülete összes bizalmi embereivel, korteseivel 80-at meghaladó kocsival rettentő erőfeszítést fejtett ki a szavazatok toborzása az egyének kapacitálása és szállítására körül.

A városház mögötti Királyuteza egész vonala a legélénkebb közlekedésnek volt a színhelye. Mint a raj, úgy szaladgálnak innen szerteszét az emberek a második kerületbe.

Jó ideig előnyben volt Bartók Lajos. De nemsokára a régi módszerhez folyamodott a kormánypart. Ez a módszer, valamint a már lapunk előbbi számaiban érintett nyomások megtették hatásukat.

Tizenkét óra után Feilitzschnak volt többsége. A kormánypart minden erejét megfeszítette, hogy két órára tekintélyes többsége legyen.

Kisebb nagyobb ingadozás után, délután három órakor a kormánypart jelöltje feltűnő módon előtérbe jutott s e pillanattól kezdve 100—150 szavazattal járt elől.

Az eredmény.

Kevéssel 5 óra után dr. Pisztor Mór választási elnök kihirdette az eredményt.

Feilitzsch Arthur 698 és Bartók Lajos 436 szavazatot kapott.

Kolozsvár második választókerületének 1819 választója van, kik közül részint az elfoglaltság, részint a pártkülönbözet miatt 686 nem adta le szavazatát. Ez utóbbiak, nagyrészt ellenzéki polgárok, csak a záróra után jelentkeztek szavazásra.

Tokány 5 krajczárért.

A déli órákban híre ment, hogy egy Deák Ferencz-utezai

koresmában 5 krajczárért egy adag tokányt és egy pohár sört vesztegetnek a „békés“ kormányparti választók részére. Nosza szaladt az éhes had a párolgó bogrács közé. Kopó volt mindenik s kitűnő szaglóképességüknek ugyancsak fényes bizonyítékát adták azzal, hogy két pillanat lefolyása alatt üres lett a Helfy-házban felütött kortes konyha. (Alkalmassint lakomázni mentek.)

Hatvágás a levegőben.

Délután 4 óra tájban, mikor kíváncsi tömeg verődött össze a választási épületek előtt, hogy jelen lehessenek az eredmény kihirdetésén, egy csendőrmeister megmagyarázhatatlan okból kivont kardjával produkálta a hat vágást a békés tömeg feje fölött. Nem hisszük, hogy a kivezényelt csendőrség parancsnokától származott volna ilyenmü rendelet s épp ezért figyelmeztetni kívánjuk a tülbuzgó őrmestert, hogy a fegyvergyakorlatot jövőben a kaszánya udvarán eszközölje, a hol nem provokálhatja e czél a nép haragját.

A kormányparti kortesei.

A reggeli órákban halálra rémült kormánypart sorompói mögött ismerős alakok vitték a vezérszerepet. Első helyen gróf Bély Ákos főispánt illeti az érdem, ki ugyancsak kemény parancsokat osztogatott alantosság közegeinek.

A potya kocsikázás terén szerzett érdemekért Szögönyi rájco Mihály kerületi kapitányt értesülésünk szerint legközelebb bábékoszorúval tünteti ki a párt. A kortesfogásokban utólérhetetlen többi egyének: *cselédszerzők, kerületi kapitányok, kéményseprők, talmudisták, bérkocsisok* is rászolgáltak az elismerésre.

Egy *cselédszerző*, kinek nevét lapunk jövő számára tartjuk fenn, nem átalott a függetlenségi polgárok szavazó termébe menni és azzal a fufanggal, hogy ő is a 48-as párthoz tartozik kicsalt egy névjegyzéket, amint „nagyreményekre“ jogosult pártjához csempészett át.

Mi figyelemmel kísértük e ténykedést s alkalomadtán szóvá tesszük részleteivel együtt (?)

Egy *fertálykapitány* argus szemekkel őrködött kerületének mamelukjaira s a sok hü-hó, csábos ígélet és fenyegetés végre megteremté a maga gyümölcsét, menyiben az eddig független választó polgárok a tisztességtelen presszió hatása alatt a kormánypart jelöltjére adták le szavazatukat. Ezt nevezi ténsnagyságos Széll Kálmán belügyminiszter tiszta választásnak? . . .

Egy *szemita* ezzel indokolta a kormánypart jelöltjének javára

beadott szavazatát: „A talmud ezt mondja: „a melyik kutból itál, abba ne dobj követ.“ Szép és mindenestre magasztos mondas, de a jámbor hitsorsosok feledik azt, hogy a kormány vajmi keveset tett érdekükben, sőt minden rendeletével inkább ellenük dolgozott. De ezt feledték most, mikor a tokány szaga s bizonyos „igért,“ de meg nem adott értékpapírok kecségtették a boldog választó-polgárokat.

Riadalom a főtéren.

Végül, hogy a tiszta és valóságos választások ensembléje teljes legyen, polgárokat is kísérték be, kiket — bár ártatlannak voltak — egy a tanácsház előtt lovastól együtt fölbukott csendőr kudarczától felbőszült „bajtársak“ azért, mert éljenezni merték a szokatlan jelenetet közrend elleni kihágásért állítottak az inspekziós tiszt elé. A bekiérték között voltak Kiss József, Jaskó János, Gáspár György, Edeán Lipót, Szilágyi István, Czeglédi Ferencz, Bronsperg Ferdinánd és Vitéz Ignác.

Gyáva népnek nincs hazája.

Ezt mondta Petőfi 1848-ban s ezt mondjuk mi is azokra a mamelukokra, kik még nem felejtkeztek meg a mult választáskor füstölgő büzös tokány szagától, kik nem felejtkeztek meg arról, hogy lelküket és meggyőződésüket pénzért eladták; azokra a mamelukokra, kik bujdosva, mint Judás adták szavazatukat a kormányparttra, kiknek még mindig élénk emlékezetükben lehet a lélek árán vásárolt rozsdás tokánydézsa szelleme, kik azt hitték, hogy a mult választásokon ingyen elfogyasztott sör és tokány megköveteli a kormányparttra való szavazást.

Az a gyáva nép, mely meghunyászkodva, lesütött fővel, embertársaitól megvetve, eldugott ntezákon bujdosva ment lerónni a husos fazék iránti szent kötelességét; az a gyáva nép ette meg Kolozsvár város független érzelmű polgárainak becsülését. Az a gyáva nép megérdemli, hogy most nem Petőfi, hanem méltó utódja Bartók Lajos kiáltsa feléjük:

„Gyáva népnek nincs hazája.“

Eltűnt aranyóra.

Kolozsvár, okt. 3.

Pikáns históriát suttoznak mostanában. Egy szókehadu, buzavirág szín szemű kis leányról szól az ének. Tudni kell, hogy a szöghaju angyalnak papája tekintélyes és szigoru apa, özvegy ember s így leányát nem kevésbé szigoru és tekintélyes nevelőnő gondjaira kénytelen bizni. Es ebből a körülményből csirázik ki e pikáns história magja.

Tudvalevő dolog, hogy a világ teremtése óta nem volt még olyan nevelőnő, akinek az eszén túl ne tudott volna járni egy tizenhat éves bakfis. Így esett meg aztán, hogy a szigoru apa leánya nem egyszer egyedül surrant végig a napsütött utczákon és minden egyes esetben valamelyik utczasarkon egy aranycsilagos „fiatal ur“ várt reá, akinek a kabátja színe hasonlatos volt a leány buzavirág színű szeméhez.

Ezeken a találkozásokon túl már csupa rejtelembe vész e különös história. Egy napon az aranyhaju leány halálsápadtan toppant be a szigoru apa dolgozószobájába. Szepegett és siró széjjel mondta:

— Apuska, elveszett az aranyóráim!

— Hát miért nem vigyáztaál reá?

— Én vigyáztam!

A szigoru apa gondolt egyet.

— No jó, majd hirdettetni fogjuk az ujságban!

És kihirdették. Két nap mulva aztán egy közismert *szállodának a szolgája* jelentkezett a szigoru apánál s kezében tartotta az elveszett kis aranyórát.

A szigoru apa megvizsgálta az apró jószágot és kíváncsian kérdezte:

— És hol találta barátom?

— Hát a *szállodánkban* kérem az első emeleten a 10 számú szobában.

A szigoru apa fölördített. A megijedt szolga hüledezve hátrált ki az ajtón és nem várva be a jutalmat, sietett tul lenni árkon-bokron. Az aranyhaju, buzavirág szemű bakfist pedig szigoruan őrzik, hogy el ne vesszen többé az — *órája* . . .

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, csütörtök okt. 3.

A gerolsteini nagyhercegnő.

Nagy operette 4 felv. Irták: Haléwy és Meilhac. Zenéjét: Offenbach J.

SZEMÉLYEK:

Irén, nagyhercegnő — Bárdi.
Pál hercegnő — Gyöngyi.
Puck báró — — — — — Dezséri.
Bumbun — — — — — Kassai.
Grog báró — — — — — Papp.
Nepomuk — — — — — Heltai.
Fritz — — — — — Mezei.
Vanda — — — — — Perényi.

Kezdeté 7, vége fél 10 után.

Színházi műsor:

Péntek: A nagymama.
Szombat: Rómeó és Julia.
Vasárnap: 1848.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

APRÓ HIRDETÉSEK:

Az apró hirdetések előre fizetendők. E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 4 fillérbe kerül, vastagabb betűből 8 fillér. Fölvilágosítást ad a kiadóhivatal, ha a hirdetés alatt álló kis szám közöltetik. Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges postabélyeg beiktatodik. Vidékről igen kényelmesen beküldhetők az apró hirdetések postautalvánnyal, mert a postautalvány szelvényére az apró hirdetés szövege is könnyen elfér. Az eljárás igen egyszerű, mert mindenki kiszámíthatja az apró hirdetés árát. Apró hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban déli 12—1 óra között. Deák Ferencz-utca 18. szám alatt.

Apróhirdetéseink beküldésének megkönnyítésére, levelezőlapokat bocsájtottunk ki, melyek 25—50 és 75 fillérért kaphatók a főterén „Globus” hírlapel-árusító irodában, a „Ludasi-féle” dohánytözsében és a „Böckel-féle” lap- és dohány árudában.

LEVELEZÉSEK.

Akadna-e közép-korú, művelt lelkű uriember, aki unalmas estímet társalgásával kellemessé tege? Leveleket „Szomorufüz-ág” címen a kiadóhivatalba kér.

Kellemes. Levele van a kiadóhivatalban.

Vigasztaló. Levele van a kiadóhivatalban.

Örök hűség. Levele van a kiadóhivatalban.

Bájos. Soha megbocsátani nem tudnám bűnét. Jobb ez így. Szakítsunk mielőtt megismerkedtünk volna. Az ég Önnel. Pohar.

Tisztesseges 22 éves fiatal ember vagyok, szeretnék megismerkedni egy csinos hölgyecskével örök hűség biztosítattal. Leveleket gondör barna jellegével.

Jogász gyerek. Levele van a kiadóhivatalban.

Két temperamentumos asszonnyal szeretne pár kellemes estét eltölteni két jókedélyű orvos. Leveleket „Pásztorórák” alatt a kiadóhivatalba.

Egy szellemes, művelt

fiatal ember, oly barna, szép urinó vagy leány ismenetségét keresi, aki hajlandó volna egy önzetlen barátnő szerepét vállalni. Teljes czimmal ellátott leveleket a kiadóhivatalba kér „Gentry.”

Özvegy vagyok. Levele van a kiadóhivatalban.

Jogszigorú. Levele van a kiadóhivatalban.

Nősülni óhajtok, egy nagyobb vidéki városbeli, 28 éves, jómódu és szép jövőjű kereskedő, kinek évi tiszta jövedelme 6000 frt. Nőül venne egy oly házias, művelt, csinos, 18—22 éves leányt, kinek 10—15 ezer frt hozománya van. Komoly ajánlatot „Szeregető férj” címen a kiadó-

hivatalba kérek. Diskretil-biztosítottatik.

Fiatalember, intelligens, vagyonos, mint mondják szép is, jó is — fiatal háziasan nevelt úri leány ismeretségét keresi, akit közös megismerés után nőül venne. Teljes czimmal ellátott leveleket a kiadóhivatalba czimzendők „Szép is, jó is” jellegével.

Jenő. Levele a lehető legnagyobb megdöbbenéssel érintett. Hogy megérdemlem-e a feddését, azt csak a körülmények ismerésével bírálhatja meg. Hidje el, ezt nem remélttem volna. Sajnálom a történeteket s alig hiszem, hogy a fájó elválás életébe ne kerüljön a még

mindig magát szerető „Margitnak.”

Hölgyeim! Az Alsó-zsuzki löversenyekre állandó kísérője lennék egy szellemes urinónek. Aki ajánlatomat elfogadhatónak véli, írjon e lap kiadóhivatalába „Urlovas” címen.

Örök hű barátságot keresem hozományjal rendelkező jellemes hölgynek. Leveleket „30 éves férfi” címen a kiadóhivatalba.

Hölgyeim! Magos, barna mint mondják szép — jó, gász gyerek vagyok. Ki volna hajlandó nők közül ismeretségével megajándékozni? Az írjon e lap kiadóhivatalába „Jó-gász gyerek” címen.

Önkéntes. Levele van a kiadóhivatalban.

Mariskám! Hogy vagy édes? Rosszulléted miatt anyura aggodom, hogy nyugtot seholsem lelek. Vigyázz magadra szívem s ne hogy fogadj valakit mig jobban nem lész! Milliószor esőkol aggodó „hamisod.”

Fedora. Nem ért engem. Szerelmét és nem pénzét kértem. Szerelmét, mely kincseket ér a melynél drágább boldogság nincs a föld kerekén. Szeresse hát a bohó „Friczit.”

Honka. Levele van a kiadóhivatalban.

Fehér nefelejtis. Levele van a kiadóhivatalban.

LEGJOBB ÉS LEGSZÁRAZABB TŰZIFA!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **deszka- és épületfa-raktáron TŰZIFÁT** is tartok. — Kapható — csakis kitűnő száraz — I. rendű bükk-, hántott- és tölgyfa legolcsóbb árakban. — Próba rendelésért esedezik kiváló tisztelettel

FRAENKEL SIMON vasuti közraktár mellett.

LEGJOBB ÉS LEGSZÁRAZABB TŰZIFA!

A „Központi szállító iroda,”

mint a m. kir. államvasutak

szállító-hivatala

Főter 26. szám. **KOLOZSVÁRTT.** Telefon sz. 67.

elvállal rendkívül olcsó díjak ellenében:

1. Árufuvarozást helyben és vidéken.
2. Aruk és anyagok továbbítását.
3. Átköltözködésekét rugalmas társzekerekkel, párnázott és zárt butorszallító kocsikkal és közben vagy saraglyán hordva.
4. Zongora és kasszák átszállítását és felállítását zaj nélkül, felelősség mellett.
5. Kazán és más hason terjedelmes tárgyak vitelét.
6. Butorok és költözködési ingóságok szakzerű elcsomagolását.
7. kirándulások szervezését saját kocsijaival.
8. Egylovas és kétlovas fogatra rendelkezést.
9. Betárolásokat, esetleg előleg adása mellett.
10. Adásvégre megbízásokat.

Továbbá mint a kolozsvári kereskedelmi és iparkamara tudósító irodája, díjtalanul felvilágosítást ad:

1. Hitel- és szállítási ügyekben.
2. Visszereseti- és vámkezelési ügyekben.
3. Eszközli a vasuti fuvarlevelek felülvizsgálását.

15—15

Bolthelyiség

Fellegvári-út 76. sz. a.

berendezéssel és lakással együtt

azonnal kiadó.

Értekezhetni fent 7 old.

grádics 1. szám alatt a házmesternél.

2—5

TONCZÁR ANTAL

vizvezeték szerelő

Fellegvári-út 48. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat.

Javitást, átalakítást gyorsan eszközöl.

A borfogyasztó közönség érdekében!

Van szerencsém tudomására hozni a t. cz. borfogyasztó közönségnek, hogy **25—30 ezer liter erdélyi hegyaljai alsó-gáldi karczos vízhez való jó, tiszta borral** rendelkezem, melyet a t. cz. közönségnek házhoz elhordva literenként 36 krban, helyiségemben fogyasztva pedig literenként 40 krban tisztán kezelve, pontosan kiszolgálók. 5 literen felüli vételnél **házhöz is szállítom.** Megrendelhető telefonon is. **Telefon-szám 458.**

Teljes tisztelettel

MANÁS JÓZSEF, Zöldfa fogadó

Radák-u. 1. (Ezetött Hídfő-u.)

Schaberl József „Gutenberg” könyvnyomdája

Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. szám.

A mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt

„Gutenberg” könyvnyomdám.

Mint tanult nyomdász, egyedüli elvem volt egészen új könyvnyomdám a legmodernebb követelmények szerint és a legnagyobb szakértelemmel berendezni; ezen törekvésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bármilyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek megfelelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok **ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és nagyobb nyomdai munkáknak** legújabb betűkkel, izléses kivitelben, csakis elsőrangú szakemberek által leendő elkészítését.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt jutányosan és kifogástalanul intézettek el.

A mélyen tisztelt közönség szives támogatását kéri

teljes tisztelettel

Telefon-szám 261.

Schaberl József

nyomdatulajdonos.

A
„KOLOZSVÁRI UJSÁG”
kiadóhivatala.

Hirdetések a legjutányosabb árban vállaltatnak s feltűnő izléses alakban készítettnek el.